

den varmeste Sympati, kan forsvare at give sig i Lag med en saa stor Opgave i Øjeblikket. Men med det samme jeg nævner Begrebet Resignation, kan jeg ikke undlade at bemærke, at det var heldigt, om man fra andre Sider i vort Samfund, fra andre Samfundsklasser vilde udvise den selv samme Resignation, som forlanges af dem, hvis Lønvilkaar trænger til at forbedres. Jeg sigter her til de mange forskellige Medborgere, der har benyttet Krigssituationen til at sætte Prisstignings-skruen i Gang, saaledes at Priserne paa mange forskellige Slags Levnedsmidler siden Krigen er steget i en ganske uhyggelig Grad. Vi, som har overværet de sidste Dages Forhandlinger her i dette høje Ting, har jo hørt, at dette Spørgsmaal har været Genstand for en indgaaende Drøftelse, baade fra det ene og fra det andet Synspunkt. Man er tilbøjelig til, hver Gang der er Tale om Forbedring af Lønforholdene for denne eller hin Gruppe Tjenestemænd, at anbefale de paagældende at vise Resignation; men man hører aldrig den Tale anvendt, naar det gælder de Mennesker, som uden Hensyn til deres Medborgere vedblivende skruer Priserne i Vejret paa Levnedsmidler, saaledes at det snart er en Umulighed for Fattigfolk at faa det daglige Brød. Jeg haaber imidlertid paa, at Udsættelsen af det Spørgsmaal, jeg nævned, ikke er ensbetydende med, at der skal gaa baade Vinter og Vaar, inden vi hører fra den højtærede Landbrugsminister angaaende denne Sag. Vi haaber alle paa, at den ulykkelige Situation, der i Øjeblikket hersker i Europa, snart vil faa Ende; og at vi da maa gaa bedre Tider i Møde, og jeg udtaler Ønsket om, at den højtærede Landbrugsminister da med sædvanlig Imødekommen vil tage sig af dette Spørgsmaal, saaledes at det kan blive løst i en ikke uoverskuelig Fremtid.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom under denne Sags Behandling med en Udtalelse, som interesserede mig i allerhøjeste Grad. Han sagde med Henblik paa den Lønforhøjelse, der blev bevilget for Daglønssarbejderne i vore Statsskove, saaledes at denne blev 3 Kr. daglig, at den 15. April i Fjor fik Skovdirektoratet Meddelelse om, at Lønnen for Fremtiden burde være saaledes. Men jeg havde endnu saa sent som i sidste Halvdel af Maj Henvendelser fra Skovarbejdere i min Valgkreds, der beklagede sig over, at den af Rigsdagen bevilgede Lønforhøjelse endnu ikke var blevet effektiv, idet man ikke havde skyndt sig saa meget i Skovdirektoratet,

at det var meddelt disse Mennesker, at de fra første April skulde have forhøjet Dagløn. Jeg beklager, at man i Skovdirektoratet arbejder saa sendrægtigt, og jeg vil udtale min Misfornøjelse med; at man skal bruge omtrent to Maaneder for at føre en Beslutning ud i Livet, som er vedtaget af Rigsdagen. Jeg maa derimod paaskønne den højtærede Ministers Imødekommen. Straks da jeg henvendte mig til ham angaaende dette Forhold, blev Sagen bragt i Orden, og det kan jeg kun udtale min Paaskønnelse af.

Der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa vedrører Landbrugsministeren, og som jeg kunde ønske at dvæle noget ved. Det er ikke noget nyt Spørgsmaal; det er under Debatten blevet berørt af det ærede Medlem fra Vejle (Jacobsen); men jeg ønsker dog, at knytte nogle Bemærkninger til hans Udtalelser, fordi jeg har faaet en speciel Henvendelse i den Henseende fra min Valgkreds, som det er mig en Glæde at tage til Efterretning. Det drejer sig om Opsynsmændene paa vore Slagterier. Disse Mennesker lønnes efter særlige Regler, idet deres faste Løn er 800 Kr. om Aaret, et Beløb, de faar, naar der slages ikke ud over 20,000 Svin om Aaret, og dernæst faar de 100 Kr. yderligere for hver 10,000 Svin indtil 80,000. Dette medfører, at paa de store Slagterier er Lønnen jævnt god, men paa de mindre Slagterier er Lønnen næsten aldrig højere end 800 Kr. om Aaret. Enhver vil nu give mig Ret i, at det er en meget vanskelig Opgave for en Familiefader med en stor Børneflokk at slaa sig igennem med 800 Kr. om Aaret. Min Hjemmelsmand har været beskæftiget i 5½ Aar som Opsynsmand paa Hillerød Slagteri og har i den Tid kun een Gang opnaaet et Tillæg af 100 Kr., medens hans Fortjeneste i de øvrige 4½ Aar kun har været 800 Kr. aarlig. Det vil altsaa ses, at denne Lønningsform for enkelte af disse Opsynsmænd er meget uheldig. Den højtærede Landbrugsminister sagde forleden, da han svarede det ærede Medlem fra Vejle, at han allerede havde sin Opmærksomhed henledt paa Spørgsmaalet og gjorde Forsøg paa at faa det ordnet paa en heldig Maade. Jeg vil ligesom det ærede Medlem fra Vejle indstændig henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han gør noget alvorligt for at faa dette Forhold ændret. Det er saa ganske faa Mennesker, det drejer om, og kan derfor for Slagteriernes Vedkommende ikke spille nogen nævneværdig Rolle, medens det derimod for den